

Cellám egyetlen ablakára
az éjjel jégvirág fagyott.
Most, hogy rátűz a Nap sugára,
cellám már nem oly elhagyott, —
Isten keze remeklett rajta
csodás mintájú gobelint,
mely fényt vegyítve könnybe, jajba,
engem szelíd beszéddel int:
„Feküdj még oly szárnyadtörötten,
torzítson rozsa és penész,

ember! ne csüggedj börtönödben,
ott is a Mindenségbe nézz!
Akármí sújt is zug-bolygódon,
a Mindenségnek része vagy,
fenséges és rejtélyes módon,
mihez nem ér fel ember-agy.
Igaz hazád a Végtelenség,
s a Szép, a jó mindenütt veled,
e jégvirágok is hirdessék,
mint csillogó írásjelek!”

Ez a kufsteini hangulatú hattýúdal volt utolsó személyes életjele. Március közepén Orendy ezredesnek, a „számonkérőszék” hírhedt vérbírájának aláírásával rövid hivatalos értesítés érkezett a családhhoz: „Március 15-én szabadon eresztettük...” Azóta pedig kinyomozhatatlanul nyoma veszett... De tudjuk jól, hogy mit jelentett a politikai foglyok „szabadon eresztése” a nyilasok gyakorlatában: kibocsátást a börtönajtón, hogy aztán mint szökevényt agyonlőjjék. Így minden valószínűség szerint huszonöt évvel ezelőtt éppen március 15-én, a magyar szabadság születésnapján halt mártírhalált Lendvai István, a magyar szabadságeszme szellemi hadseregének költői lelkesületű, bátor tollú, minden korábbi ráarakódástól megtisztult kereszténységű katonája.

TAKÁTS GYULA VERSEI

ÉLES TOLL

ez lenne az a perc amelyre
kimonदानád hogy ez megérté

hogy semmi több... csak ennyi a világ
a néhány sor.....

hogy végre itt a vers!... az égre
esküdnél tündérek szívére

..... s a többi már időbe mártva
az éles toll szívtépő grafikája?

SZERVETLEN APRÓSÁGOK

Mégis kivágtuk a fákat
a csavarttörzsű öreg mandulákat.
A szél most már hiába keresi
a sok sistergő élő oszlopot,
hogy mintázza tovább, — szerzetesi
makacs türelemmel —, dicsőségire!
Nem látja többet senki se.
Csupán bennünk... Mi ketten..
Így élnek tovább a hegyben
s csak addig, mennyit az időből kivág
ritmusával az a bárd
nekünk... A többit egy lencse
rajza adja tovább,
mint a ceruzát és a szívet
a papír oly vékony lapja...
Deszkák, műanyag és bádóg,
az ilyen szervetlen apróságok
szervezik tovább a világot...